

Sygn. akt V U 939/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Krupińska

Protokolant: Anna Matwiejuk

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 26 kwietnia 2013 roku Nr (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. K. rentę okresową z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 14 marca 2015 roku.

II. Oddala odwołanie w pozostałej części.

Sygn. akt V U 939/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2013 roku wydaną na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /Dz.U. 2009 Nr 153, poz. 1227 z późn. zm./ Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał M. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 13 kwietnia 2013 roku, tj. od chwili zaprzestania pobierania przez wyżej wymienionego świadczenia rehabilitacyjnego. Organ rentowy przyznał prawo do świadczenia zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 08 kwietnia 2013 roku ustaliła, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 19 października 2011 roku do dnia 31 marca 2014 roku.

Od powyższej decyzji M. K. złożył odwołanie, w którym oświadczył, iż nie zgadza się z treścią orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS. Podnosił on również, że wydanie zaskarżonej decyzji było dla niego krzywdzące z uwagi na jego stan zdrowia i problemy ortopedyczne ze sztywną nogą. Odwołujący szczegółowo opisał też dolegliwości, na które cierpi, dodając, że uniemożliwiają mu one wykonywanie zwykłych czynności życia codziennego jak mycie, zawiązywanie buta,

chodzenie czy siedzenie. Zaznaczał on też, że dolegliwości te zaczynają być również coraz bardziej widoczne w jego życiu osobistym. Dlatego domagał się przyznania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS podtrzymał swoje stanowisko w sprawie wnosząc o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie było uzasadnione w części dotyczącej daty przyznania okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W pozostałym zakresie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 12 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu tej ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskaniem zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Za częściowo niezdolną do pracy, w myśl art. 12 ust. 3 wyżej wskazanej ustawy jest uważana osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy czym, stosownie do treści art. 13 wskazanej ustawy oceniając niezdolność do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności należy mieć na uwadze nie tylko możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcie innej pracy, ale także celowości przekwalifikowania zawodowego z uwagi na charakter dotychczasowej pracy oraz poziom wykształcenia, wiek, predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9.03.2001r. w sprawie II UKN 32/01, zamieszczony w OSNP 2002/20/502).

Artykuł 13 ust. 1 stanowi, że do oceny stopnia niezdolności do pracy i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się następujące kryteria:

1. stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji,
2. możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Po spełnieniu określonych w ustawie warunków organ rentowy przyznaje świadczenie w postaci renty stałej – jeżeli niezdolność do pracy jest trwała lub renty okresowej – jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa. Świadczenie to w każdym czasie podlega kontroli organu rentowego.

W przedmiotowej sprawie bezsporny był fakt, iż skarżący korzysta ze świadczenia rentowego z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznanego do 31.03.2014r.

Kwestią sporną była ocena stanu zdrowia odwołującego w kontekście całkowitej niezdolności do pracy. Wobec zaistnienia powyższych wątpliwości, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu schorzeń, na które cierpi odwołujący tj. z zakresu ortopedii.

Biegły sądowy po przeprowadzeniu analizy akt sprawy oraz badania przedmiotowego i podmiotowego rozpoznał u M. K.: chorobę zwyrodnieniową stawu kolanowego prawego, stan po endoprotezoplastyce w marcu 2012 roku, przykurcz

stawu kolanowego prawego oraz przykurcz stawu kolanowego lewego. Zgodnie z opinią biegłego, schorzenia te czynią odwołującego częściowo niezdolnym do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Niezdolność ta orzeczona została na okres dwóch lat, tj. od marca 2013 roku do dnia 13 marca 2015 roku. W uzasadnieniu biegły wskazał, iż odwołujący, z rozpoznaniem choroby zwyrodnieniowej stawu kolanowego prawego, w 2012 roku przeszedł zabieg operacyjny endoprotezoplastyki tego stawu. Pomimo zastosowanego leczenia i rehabilitacji, utrzymują się dolegliwości bólowe stawu i znaczne ograniczenie jego ruchomości. Stwierdzona badaniem przedmiotowym dysfunkcja kończyny dolnej prawej w sposób istotny ogranicza możliwości powrotu odwołującego do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, wobec czego orzeczono w opinii okresową częściową niezdolność do pracy. Jednocześnie biegły wskazał też, że podziela stanowisko lekarza orzecznika i komisji ZUS odnośnie orzeczenia częściowej okresowej niezdolności do pracy /k. 11 – 13/.

Sąd dał wiarę ustaleniom poczynionym ostatecznie przez biegłego w opinii, albowiem wyrażone przez niego wnioski są logiczne i właściwie uzasadnione, nie zawierają także wewnętrznych sprzeczności. Opinia została opracowana po przeprowadzeniu badań odwołującego i wnikliwej analizie dokumentacji lekarskiej, w tym przede także dokumentacji przedłożonej przez odwołującego w toku postępowania. Nie sposób również pominąć, że opinia co do zasady nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W tych okolicznościach Sąd w pełni podzielił wnioski zawarte we wspomnianych opiniach.

Wobec powyższego Sąd stwierdził, że odwołujący spełnia warunki niezbędne do nabycia prawa do renty okresowej z tytułu częściowej niezdolności do pracy, jednakże nie w okresie od dnia 13 kwietnia 2013 roku do dnia 31 marca 2014 roku, ale w okresie dłuższym, wynikającym wprost z opinii, tj. do dnia 14 marca 2015 roku. Tym samym odwołanie, w myśl art. 477¹⁴ § 2 kpc, w tym zakresie należało uwzględnić.

W pozostałym zakresie natomiast, odnoszącym się do żądania przyznania renty z tytułu całkowitej, a nie częściowej, niezdolności do pracy, odwołania nie można było uwzględnić, co również wynika z ustaleń poczynionych na podstawie opinii biegłego. M. K. nie udowodnił tym samym istnienia przesłanki w postaci całkowitej niezdolności do pracy, zwłaszcza, że pozostaje on też zatrudniony na podstawie umowy o pracę do 2015 roku jako ochroniarz w pełnym wymiarze czasu pracy. Odwołanie w tym zakresie podlegało zatem oddaleniu, o czym na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.